

Dernæst hæftede jeg mig meget stærkt ved, at det, der sker med finanskrisen, og de politiske processer, som foregår i øjeblikket, betyder, at euroen så at sige får et andet miljø at fungere i. Det er, fordi vi forhåbentlig får en bedre og stærkere regulering af f.eks. kapitalfonde og får en anden type indsigt, åbenhed, gennemsigtighed, tilsyn med den måde, finansmarkederne fungerer på, sådan at vi ikke bliver ofre for spekulation og pengestrømme, som i virkeligheden handler imod vores interesser.

Jeg tror, at det, der sker i øjeblikket i det internationale samfund med IMF som en af hovedspillerne – det er for mig at se et rigtigt sted, fordi det er en international organisation, der har formatet og potentialet og dermed også en demokratisk legitimitet til at tage sig af det og sørge for, at vi får bedre finansmarkeder – er meget afgørende for, at euroen kommer til at fungere i det.

Jeg synes, det er en meget væsentlig nyskabelse i den her diskussion om euroen, at der forhåbentlig kommer noget godt ud af den globale finanskrisen, som jo ellers mildest talt har virket som et jordskælv, nemlig det, at vi får en høring, det, at der sker ting, som ændrer sig, og så de meget stærke argumenter, der i det hele taget var for euroen. Når man hører på statsministeren, er det meget vanskeligt at forstå, at statsministeren ikke ønsker sig en folkeafstemning så hurtigt som overhovedet muligt, for de gode argumenter er meget gode og meget stærke, og de opvejer også noget af det, som man måske kunne være bekymret for. Det, at euroen er en fungerende valuta, det, at vi haft sedler og mønter i 7 år, og det, at vi har set euroen finde vej og blive til en stærk, solid og troværdig valuta, er vigtigt.

Derfor håber vi meget, at en debat som den, vi har i dag, at statsministerens sonderinger, og at en høring i januar kan gøre, at vi får det brede flertal bag en folkeafstemning, med henblik på at vi også får euroen med alle de fordele, der ligger i det. Jeg håber også, at en debat som debatten i dag kan være med til at afvise nogle af de myter, som jeg en gang imellem oplever som meget afgørende.

Jeg synes, at statsministeren var meget klar i sin gennemgang af, at vi allerede i dag er en del af det kompleks, der sørger for, at vi fører en fornuftig finanspolitik – og dermed også, at der er muligheder for at føre en finanspolitik, som er rigtig og hensigtsmæssig i en højkonjunktur såvel som i en lavkonjunktur; og at det sådan set

vil stille os friere at være en del af euroen end at være i den situation, vi er i nu, hvor vi med næb og kløer og hele valutareserven må forsvare den danske krone og fastkurspolitikken; for det er jo situationen.

Jeg synes, det er meget klart, og det er en meget stærk argumentation, der gør, at det bliver mere og mere akut for os at få en folkeafstemning – ikke på grund af finanskrisen, men fordi de gode argumenter står i kø for at sikre den stabilitet og for at sikre, at Danmark også høster de økonomiske fordele såvel som de politiske – også de politiske, som statsministeren jo gjorde meget direkte rede for. Jeg deler sådan set vurderingen af, at eurogruppen selvfølgelig vil begynde at diskutere flere og flere emner, der har med økonomi at gøre, men at det bliver i den bredeste forstand. Og derfor ender det lige pludselig med spørgsmål om frihandel, om udvikling, om andre ting, der påvirker hele vores måde at fungere på.

Den politiske omkostning synes jeg ikke at Danmark skal bære, og derfor har vi brug for, at både debatten i dag, sonderingerne partierne imellem og høringen i januar forhåbentlig ender med en klar konklusion og en anbefaling til borgerne om, at Danmark også får euroen.

Kl. 13:29

Formanden:

Ja tak. Der er ønsker om korte bemærkninger til fru Margrethe Vestager. Den første er hr. Søren Espersen.

Kl. 13:29

Søren Espersen (DF):

Ja tak. Jeg har vældig svært ved at forstå det her. Fru Margrethe Vestager taler om en anden euro eller noget, som er nyt, og som skal lægges ind i samarbejdet. Tidligere i løbet af sommeren har vi hørt hr. Villy Søvnald, SF's formand, tale om, at han ikke kunne være med til euroen i den foreliggende form. Jeg har vældig svært ved at forstå det her. Det, vi eventuelt siger ja til i forbindelse med en folkeafstemning om euroen, er det ikke euroen i sin nuværende form? Eller forestiller Det Radikale Venstre sig lige så naivt som SF, at vi så nu kommer ind i euroen og laver det hele om? Er det ikke den euro, der nu ligger, med alt, hvad den indebærer, som vi – uden at have nogen som helst mulighed for at påvirke den – skal sige ja til?

Kl. 13:29

Formanden:
Ordføreren.